

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою публічного акціонерного товариства „Укрнафта“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 13 частини першої статті 17 Закону України „Про Національне антикорупційне бюро України“

м. К и ї в
19 грудня 2018 року
№ 388-1(II)/2018

Справа № 3-396/2018(6138/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою публічного акціонерного товариства „Укрнафта“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 13 частини першої статті 17 Закону України „Про Національне антикорупційне бюро України“ від 14 жовтня 2014 року № 1698–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051).

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. До Конституційного Суду України звернулося публічне акціонерне товариство „Укрнафта“ (далі – Товариство) із клопотанням визнати таким, що не відповідає частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 42 Конституції України, а також частині шостій її статті 55 у системному зв'язку з частиною першою статті 8, частиною першою статті 129 Основного Закону України (є неконституційним), положення пункту 13 частини першої статті 17 Закону України „Про Національне антикорупційне бюро України“ від 14 жовтня 2014 року № 1698–VII (далі – Закон).

Відповідно до оспорюваного положення Закону Національному антикорупційному бюро України та його працівникам для виконання покладених на них обов'язків надається право за наявності підстав, передбачених законом, подавати до суду позови про визнання недійсними угод у порядку, встановленому законодавством України.

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що Національне антикорупційне бюро України (далі – НАБУ) звернулося до господарського суду міста Києва з позовом про визнання договорів купівлі-продажу нафтопродуктів між Товариством та товариством з обмеженою відповідальністю „Котлас“ недійсними. Господарський суд міста Києва рішенням від 15 листопада 2017 року у задоволенні позову НАБУ відмовив.

Київський апеляційний господарський суд постановою від 6 березня 2018 року, залишеною без змін постановою Верховного Суду від 14 серпня 2018 року, рішення суду першої інстанції змінив, виклав його в іншій редакції, згідно з якою позов задоволено частково та визнано недійсними низку договорів купівлі-продажу нафтопродуктів.

Звертаючись з конституційною скаргою до Конституційного Суду України, автор клопотання зазначає, що положення пункту 13

частини першої статті 17 Закону суперечить окремим положенням статей 41, 42, 55 Конституції України, оскільки наділяє НАБУ правом подавати до суду позови про визнання недійсними угод, що фактично порушує гарантоване Основним Законом України право на підприємницьку діяльність. Таке порушення виявляється в тому, що НАБУ має можливість навіть за відсутності корупції втручатись у права суб'єктів підприємницької діяльності на володіння, користування і розпорядження своєю власністю. Тобто, на думку автора клопотання, застосування НАБУ положення пункту 13 частини першої статті 17 Закону призводить не до захисту охоронюваних законом інтересів, а до обмеження прав і свобод юридичних осіб, гарантованих Конституцією України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційну скаргу юридичної особи підписує уповноважена на це особа, повноваження якої має бути підтверджено установчими документами цієї юридичної особи та актом про призначення (обрання) на посаду уповноваженої особи (частина третя статті 56).

Частиною першою статті 92 Цивільного кодексу України передбачено, що юридична особа набуває цивільних прав та обов'язків і здійснює їх через свої органи, які діють відповідно до установчих документів та закону; порядок створення органів юридичної особи встановлюється установчими документами та законом.

Згідно з положеннями Статуту Товариства, затвердженого рішенням Загальних зборів акціонерів 22 березня 2011 року, „голова Правління представляє Товариство у взаємовідносинах з юридичними та фізичними

особами, державними та іншими органами і організаціями, у суді, господарському і третейському суді, в інших судових установах; ... підписує фінансові, банківські та цивільно-правові договори та документи“ (підпункт 9.3.6 пункту 9.3 розділу 9). Відповідно до витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань станом на 3 липня 2017 року, витягу з офіційного сайту Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (що долучені до клопотання) головою правління Товариства (керівником) з 29 вересня 2015 року є Роллінс Марк Ендрю.

То ж конституційну скаргу Товариства щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 13 частини першої статті 17 Закону мав право (повноваження) підписати Роллінс Марк Ендрю. Проте зазначену конституційну скаргу подав, підписавши, адвокат Сєров Є.І.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що звернення від юридичної особи подається до Конституційного Суду України через представника органу управління (чи керівника), якого визначено відповідно до закону статутом, положенням чи іншим установчим документом (ухвали від 13 лютого 2003 року № 11-у/2003, від 24 грудня 2013 року № 74-у/2013, від 23 квітня 2014 року № 55-у/2014).

Отже, конституційна скарга є неприйнятною, оскільки Товариство не дотримало вимог частини третьої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56

Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою публічного акціонерного товариства „Укрнафта“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 13 частини першої статті 17 Закону України „Про Національне антикорупційне бюро України“ від 14 жовтня 2014 року № 1698–VII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**